

fæste en Stat, og lade den blive vedvarende, som baade i og for sig er uhenftgsmæssig, og som især er uhenftgsmæssig, saalænge det er anseet nødvendigt, at Arbejdslonnen bestemmes ved Lart. Det er sandt, at det finantstille Hensyn ingenlunde bør tilfidesættes, allermindst i vore nærværende Tider; men det bør dog betænkes, at selv om man vil see Sagen alene fra det finantstille Standpunkt, saa maa man dog tage i Betragtning, hvad det koster at holde en militair Styrke i Bessindien, og hvad det vilde koste, om sørgelige Følger indtraadte af denne Bessatning. Jeg kan derfor ikke Andet end, hvad Madsen angaaer, henholde mig til Comitteen, og stemme som den mod Mads Afgiften.

Blechingberg: Det er det samme Savn af Dplysninger i Sagen, som den foregaaende ærede Taler har omtalt, og det er de modsættende Meninger, der ere yttrede angaaende det vigtige Punkt om Tolden paa Maismeel, der foranledigede mig til ved Sagens foregaaende Behandling at yttre mig angaaende Forholdene i Almindelighed paa de dansk-vestindiske Der. Jeg skal ikke dvæle videre herved, men blot anbefale til Eftersyn af Thingets Medlemmer Departements-Ridenden for 1848 Nr. 62, og for 1849 Nr. 69, hvor der findes Dplysninger om de Akter, der ere passerede i Henseende til disse Forhold. Idet jeg paa Skjønner det Skridt, der er gjort fra den høitærede Finantsministers Side den 2den Juli 1849, kan jeg ingenlunde finde mig tilfreds stillet derved i Henseende til, hvad jeg antager, at vore vestindiske Brødre have Krav paa især under de nærværende Forhold. Det er efter min Overbevisning unuuligt, at have nogen sikker Mening om, hvad der er det Rette i Henseende til dette Cardinalpunkt i Sagen angaaende Tolds Paalæg paa Maismeel; men det er ikke blot dette Punkt, hvor man bestander sig i en saadan Forlegenhed. Det Samme er Tilfældet i Henseende til Toldsatserne, der findes anførte i § 6 under Litr. b, hvorom Udvalget yttret i sin Betænkning, at de under § 6 Litr. b til „fast Told“ ansatte Varer, ere belagte med en høist forskjellig Indførselstold, der i flere Tilfælde endog er høiere end den for „alle andre Artikler“ høist ansatte Told,

12½ pCt., hvorfor der heller ikke er nogen egentlig Erklæring fra Udvalgets Side om Rigtigheden af disse Toldsatser. Det Samme er endvidere Tilfældet med Hensyn til Indstillingen ved § 6, 2 c, hvorom den høitærede Minister yttrede, at Indstillingen gik ud paa, hvad han formeente ikke kunde bestaae med de locale Interesser. Jeg formaaer ikke, at have nogen Mening om, hvad der i denne Henseende tilkommer de locale Interesser, og det er disse Betragtninger, der ikke have kunnet Andet, end føre mig til at udvikle, hvad jeg angaaende Forholdene i Almindelighed anførte i forrige Møde.

Ogholm: Jeg bestander mig i det Tilfælde, at jeg maa slutte mig til den Argumentation, som vi nylig have hørt fra den anden Side af Salen, med Hensyn til det Princip, som Udvalget har gjort gjældende ved sine Bemærkninger om Paalæggelse af Indførselstold paa Maismeel. Dog kan jeg paa ingen Maade gaee ind paa den Tanke, at der ved denne Leilighed burde søges saa vidtløftige og gjennemgaaende Dplysninger, som den Taler, der nylig yttrede sig desangaaende, meente burde gaee forud, for at kunne danne sig en Mening med Hensyn til denne Tolds paalæggelse. Jeg skulde i saa Henseende snarere kunne slutte mig til, hvad den høitærede Finantsminister har forsikret med Hensyn til den arbejdende Classes nærværende Stilling paa Derne, hvilken jeg bestemt troer er en saadan, at philanthropiske Hensyn ikke behøve at drive os til at gjøre nogen uebliggelig Forandring i de der bestaaende Regler. Med Hensyn til Finantsministerens Bemærkninger angaaende Maismelets Nødvendighed paa Stedet, og den Indflydelse, som Indførselstolden, der er lagt paa dette, kan have, maa jeg dog tillade mig at være af en anden Anskuelse i Grunddringen af de Erfaringer, jeg paa Stedet har gjort. Naar saaledes Finantsministeren har yttret, at man ikke vel kunde tænke sig, at Mangel skulde indtræde paa Grund af den høie Told, saa mener jeg ikke, at den høie Told eller den nu paalagte Indførselstold i og for sig alene skulde blive Grund til en Mangel paa Tilførsel af Maismeel; men naar jeg seer hen til, at under de tidligere Forhold,